

[Rager.]

skulde være nødvendigt fra det ærede Medlems Side i denne Debat at slaa ind paa en saa overordentlig personlig Linie, som Tilfældet har været. Jeg kan roligt sige det, fordi det ikke har været mig, men den højtærede Socialminister, der har været Skydeskive, at det virkede i hvert Fald paa mig i nogen Grad pinligt, at Oppositionens Ordfører indledede sin Tale med at hengive sig til en Omtale af Ministerens tidligere Barnekammer og Eventyrbegivenheder i dette. Det var en personlig Optakt, som det forekommer mig kunde have været undgaaet.

Ogsaa i den senere Tale kom der Personligheder. Det var den Gang, det ærede Medlem Hr. Krag omtalte Socialministerens Embedsførelse, ikke direkte, slet ikke direkte, men stillende den op i Modsætning til, hvad det ærede Medlem ikke gjorde, da det ærede Medlem i sin Tid var Minister. Jeg kan kun se de Udtalelser, der faldt, som Udtryk for en personlig Forfølgelse. Det, der var Tale om her, var en skjult Bebrejdelse mod den højtærede Socialminister for med Interesse at følge sine Embedsmænds Færd, en Interesse, som jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Krag mente gik for stærkt i Detailler.

Nu be'r jeg! Vi er jo en Gang imellem saa heldige, at vi — i hvert Fald nogle af os — kan huske, hvad der skete for et Par Maaneder siden. Under Finanslovens første Behandling i dette Ting tog Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, Anledning til at tage nogle Artikler frem, der har staaet i det ærede Medlem Hr. Krag formentlig dog ikke helt fjerntstaaende Blad „Aalborg Amtstidende“, vel nok det Blad her i Landet, der forstaaer paa mest perfid Maade at behandle de forskellige Begivenheder. I disse Artikler blev der rettet en voldsom Kritik mod Forholdene i den røde Bygning. Der skulde en stor Del af Embedsmændene drive Tiden bort eller arbejde for dobbelt Betaling. Bladet havde naturligvis bragt det frem som Angreb paa Regeringen, og derfor tog Regeringspartiets Ordfører Anledning til at drage det frem her, og den højtærede Statsminister, erindrer jeg, tog meget skarpt Afstand derfra.

Men er det loyalt? Er det ærligt? Er det en Debat, vi kan være bekendt her,

naar et saadant Angreb er rejst fra et Partis Side, at saa en af det samme Partis Næstformænd staar op paa Talerstolen her og retter et Angreb mod den højtærede Socialminister af den Art, som det her er sket? Jeg for mit Vedkommende følte mig brøstholden derover, og selv om man naturligvis i Almindelighed staar sig bedst ved at holde sig paa sine egne Enemærker, saa forekommer det mig dog alligevel, at dette var saa langt ude, at jeg vilde have Lov at knytte disse Bemærkninger dertil.

Jeg tror, at jeg hermed har haft Lejlighed til nogenlunde at gøre de Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre til det ærede Medlem Hr. Krag. Jeg er derefter saa heldig at kunne slutte, idet jeg ikke har Bemærkninger at gøre til de øvrige Ordførere.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg maa paatale, at det ærede Medlem hæftede Betegnelsen „perfid“ paa et Blad, der ikke er repræsenteret her.

Jeg skal henstille til de følgende Talere at fatte sig saa kort, at vi kan afslutte Forhandlingen i dette Møde.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal følge den højtærede Formands Henstilling om at fatte mig forholdsvis kort, og til Fremme af denne Beslutning skal jeg undlade at omtale, hvad der har staaet i noget som helst Blad.

Den ærede Ordfører Hr. Rager takker jeg for hans sidste Indlæg, men jeg beklager alligevel, at han havde den Opfattelse, at den ærede Ordfører Hr. Krag nogen Sinde skulde have noget som helst Ønske om personlig Forfølgelse overfor mig. Hvis den ærede Ordfører Hr. Rager i noget længere Tid havde fulgt Forholdet, om jeg saa maa sige, mellem det ærede Medlem Hr. Krag og mig, saa vilde han vide, at der er aldrig Tale om nogen Art af Forfølgelse, slet ikke fra min Side, men heller ikke fra den anden Side. Nej, Forholdet er kun det, at det ærede Medlem Hr. Krag jo næsten altid har en 3—4 Dage til at forberede de Taler, han skal holde til mig, og i disse 3—4 Dage samler han alt, hvad han har af disse særlige Evner, der er ham beskaaret, og holder som Følge deraf en Tale, der i de Sager, det her drejer sig om, vedrører mig, saa det derfor kommer